

[Haunstrup Clemmensen.]

lige løn for kvinder og mænd. Der er heller ingen tvivl om, at det ikke er praktiseret efter Romtraktatens ordlyd. Jeg betragter det som en fuldstændig selvfølge, at den ligestilling, som er etableret i Danmark — stort set da, der mangler jo endnu på et og andet område noget, desværre — naturligvis under ingen omstændigheder må forringes ved en dansk tilslutning til fællesmarkedet. Tværtimod må det være vor opgave at medvirke til i videst muligt omfang at sikre i et sådant udvidet fællesmarked, at den ligestilling, vi har ønsket og arbejdet for, også trænger igennem i fællesmarkedet.

Jeg vil gerne også gøre nogle bemærkninger vedrørende to af de rapporter, der har været fremme i debatten, og som både markedsministeren og den socialdemokratiske ordfører kommenterede.

Jeg vil gerne først sige vedførende Davignonrapporten om det politiske samarbejde inden for fællesmarkedet, specielt vedrørende udenrigspolitikken, at det konservative folkeparti naturligvis gør sig ganske klart, at fællesmarkedet ikke kun rummer ønsket om et økonomisk samarbejde, men også, og måske ikke mindst, spørgsmålet om et politisk samarbejde. Ingen kan være i tvivl om, at med de erfaringer, de europæiske lande har gjort helt frem til vor egen tidsalder om ulykkelige og tragiske krige europæiske lande imellem, er et udenrigspolitisk samarbejde, et politisk sammenhold, nødvendigt. Men det kan heller ikke være tvivl om, at Danmark ligesom en række andre lande ved at tilslutte sig Atlantpagten har ønsket, at dette udenrigspolitiske samarbejde ikke kun blev et europæisk spørgsmål. Vi er derfor fortsat af den opfattelse og har forstået, at regeringen også har fremhævet dette i Bruxelles, at NATO må være den naturlige ramme for udenrigspolitiske drøftelser og for sikkerhedspolitiske beslutninger.

For det andet har Wernerrapporten været kommenteret meget ivrigt. Må jeg først have lov at fremhæve, at det næppe er nogen tilfældighed, at det er det mindste af fællesmarkedslandenes stats- og finansminister, Werner fra Luxembourg, der er formand for den komité, der har afgivet denne rapport. Det er altså ikke et ønske om, at de

store medlemslande i fællesmarkedet skal dominere de små. Det er tværtimod et ønske om at sikre, at der netop bliver harmonisering, at der netop bliver mulighed for, at alle fællesmarkedets medlemslande under forhandlinger kan forsøge at nærme sig en fælles økonomisk og valutarisk politik, og denne målsætning er vi naturligvis enige i. Det kan ikke i længden være i fællesmarkedets ånd, at hvert land skal have sin egen specielle valutapolitik, sin egen specielle handelspolitik og vidt forskellige økonomiske regler og retningslinjer. Men jeg understreger, at det netop må være et spørgsmål om, at alle fællesmarkedets medlemslande forhandler om disse spørgsmål.

Vi har ingen nervøsitet for den første periode, som Wernerrapporten skildrer, og det er rigtigt, som det er understreget både af markedsministeren og af hr. Ivar Nørgaard, at det ikke er noget, der nu er vedtaget, men at det er et forslag til forhandling, og at Danmark, der er inde i disse forhandlinger, naturligvis har mulighed for også her at påvirke forhandlingsforløbet, og vi er overbevist om, at den danske regering også på dette område vil leve op til sit ansvar. Men jeg lægger megen vægt på at understrege, at vi er tilhængere af, at der i fællesmarkedet sker en harmonisering på disse områder. Det må måske være tilladt mig sådan blot i en sidebemærkning at understrege, at de lande i fællesmarkedet, vi nu skal til at samarbejde med, ikke sådan er det store dyr i åbenbaringen. De har pudsigt nok også folkevalgte forsamlinger, flere af dem har endda socialdemokratisk ledede regeringer, så derfor er der vel et håb om, at der også dér kan være fornuftige synspunkter, der kan præge forhandlingerne. Jeg tror, man skal advare noget imod, at der skulle være den store principielle uenighed på disse områder. Det må være et fremtidsperspektiv, at vi forsøger at harmonisere den økonomiske lovgivning i de europæiske lande.

Der har allerede under denne debat været fremsat en række bemærkninger vedrørende det nordiske samarbejde. Det er helt naturligt for det konservative folkeparti at understrege, hvor megen vægt vi lægger på, at det nordiske samarbejde trods Nordekforliset gennemføres og udbygges overalt, hvor det er muligt. Der er en vilje hertil i de nordiske